

ANEXA 1

La Regulamentul instituțional de organizare și funcționare a Școlii Doctorale de Istorie

GHID DE ELABORARE, PREDARE ȘI VERIFICARE A TEZELOR DE DOCTORAT pentru Școala Doctorală de Istorie.

Cerințe generale obligatorii pentru acceptarea spre susținere a unei teze de doctorat

Teza de doctorat în istorie reprezintă rezultatul propriului efort de cercetare și de redactare, sub îndrumarea conducătorului de doctorat. Prin urmare, o teză de doctorat în istorie, indiferent de tema și de perspectiva abordată, trebuie să demonstreze:

- stăpânirea metodologiei științifice de cercetare;
- stăpânirea conceptelor științifice proprii istoriei și a perspectivei istorice de analiză și sinteză;
- efortul personal de învățare și de reflecție critică al autoarei/autorului
- contribuții originale la cunoașterea științifică în domeniu.

Teza de doctorat trebuie să precizeze clar:

- întrebările de cercetare la care își propune să răspundă (formulate cu noțiuni specifice istoriei și folosind o perspectivă istorică);
- informațiile care sunt utilizate pentru a găsi un răspuns, fie că sunt izvoare de arhive descoperite de autor, izvoare publicate de altcineva sau interpretări din lucrări de specialitate. Acestea vor fi descrise în detaliu și discutate;
- rezultatele analizei informațiilor istorice;
- contribuțiile personale originale la înțelegerea respectivei teme, precum și alte reflecții personale referitor la limitele și punctele tari ale lucrării.

Teza de doctorat trebuie să respecte principiile de etică academică și profesională, inclusiv cele privind plagiatul, încălcarea drepturilor de distribuție a creațiilor intelectuale etc.

- Citările în lucrare să fie strict justificate prin funcția lor de a argumenta sau detalia formulările proprii sau aprecierile referitoare la stadiul cunoașterii și al dezbaterilor de specialitate.
- Teza de doctorat nu trebuie să includă fragmente extinse din documente istorice sau din publicațiile științifice. În măsura în care sunt necesare pentru argumentație citate lungi, de mai mult de aproximativ 20 de rânduri (extrase din izvoare narative, documente oficiale etc.), astfel de materiale pot fi incluse în Anexe, cu respectarea eticii științifice și a legislației proprietății intelectuale. Fac excepție tezele axate explicit pe editarea unor izvoare istorice.

- Proportia tuturor citatelor incluse în teză nu poate depăși 30% din totalul textului, excluzând notele, bibliografia și anexele.

Predarea tezei de doctorat

Predarea tezei de doctorat se face după următoarea procedură:

1. Mai întâi are loc predarea neoficială la conducător pentru lectură (conducătorul decide dacă și cum vrea teza: numai în formă printată, numai în formă electronică sau în ambele forme).
2. Verificarea de către conducătorul științific.
3. Redactarea de către conducătorul științific a referatului de acceptare a tezei de doctorat.
4. Predarea oficială la Secretariatul SD, împreună cu referatul de acceptare al conducătorului. Abia acum este nevoie și de CD/DVD, declarația de asumare a răspunderii etc.

Doctorandul trebuie să aibă în vedere predarea tezei la Secretariatul SD și conducătorului de doctorat în două forme:

a) în formă tipărită:

- Teza va avea paginile numerotate, începând cu prima pagină de text propriu-zis (adică, fără pagina de gardă) și pînă la sfîrșitul imprimatului.
- Imprimarea tezei se va face pe fața paginii A4 (fața – verso).
- Exemplarele imprimate ale tezei depuse la CSD în vederea susținerii vor fi legate în coperti cartonate.
- Exemplarele remise membrilor comisiei de susținere pot fi spiralate.

b) în formă electronică (format .doc + format .pdf):

- Teza va fi copiată și predată pe un CD-ROM / DVD-ROM și, totodată, trimisă pe adresa de e-mail a Școlii Doctorale de Istorie.
- În cazul fișierelor cu dimensiuni ce nu pot fi trimise prin e-mail, textul va fi transferat cu ajutorul unui Flash-Drive USB pe computerul Școlii Doctorale sau va fi încărcat pe Internet și va fi trimis doar link-ul tezei. Pentru încărcarea tezei pe Internet cu un link ne-public pot fi folosite programe precum Dropbox sau transfer.ro.
- Lucrările în format electronic vor fi predate într-un singur fișier, inclusiv pagina de titlu și anexele, cu denumirea: **UB-Doctorat-Istorie-Anul-Nume-Prenume** (exemplu: UB-Doctorat-Istorie-2013-Ionescu-Emil.pdf)
- La lucrare va fi anexată **Declarația de asumare a răspunderii** semnată de candidat (vezi anexa 2)
- Secretariatul Școlii Doctorale de Istorie va confirma prin e-mail primirea și înregistrarea oficială a tezelor primite.

Procedura de verificare electronică a tezelor de doctorat

(1) Conducătorii de doctorat au obligația de a verifica tezele de doctorat elaborate sub îndrumarea lor, astfel încât să fie prevenite situațiile de plagiat și/sau alte încălcări ale deontologiei profesionale. Pentru aceasta, înainte de redactarea referatului de acceptare, conducătorii de doctorat vor realiza o verificare electronică preliminară, folosind resursele Open Access, sau orice alte mijloace potrivite.

(2) În cazul în care verificarea preliminară îndreptățește suspiciuni cu privire la un eventual plagiat, conducătorul de doctorat transmite forma electronică a tezei de doctorat (salvat în format PDF într-un singur fișier, inclusiv pagina de titlu și anexele, cu denumirea **UB-Doctorat-domeniul-Anul-Nume-Prenume-Pre-acceptare**) serviciului IT al Universității (domnului Marius Moiescu – tel.0788252813) pe adresa marius@unibuc.ro cu solicitarea realizării unei verificări aprofundate folosind soft-ul antiplagiat. După transmiterea tezei, mesajul este forwardat (fără fișierul atașat) pe adresa directorului Școlii Doctorale de Istorie și Biroului Doctorate. Biroul Doctorate înregistrează actul verificării într-o bază de date internă.

(3) În termen de maximum 2 zile lucrătoare, serviciul IT al Universității transmite conducătorului de doctorat și Biroului Doctorate un raport în care prezintă rezultatul verificării.

Conducătorul de doctorat are obligația de a informa și pe directorul Școlii Doctorale de Istorie în legătură cu rezultatul verificării.

(4) În cazul în care verificarea confirmă suspiciunea de plagiat, cazul este înaintat Comisiei de Etică a Universității din București, care va decide asupra sancțiunilor.

(5) Pe toată durata desfășurării procedurii de mai sus, toate persoanele implicate au obligația de a păstra în raport cu terții confidențialitatea asupra procedurii și vor veghea să nu aducă atingere dreptului la imagine al doctoranzilor ale căror teze sunt supuse procesului de verificare.

Dimensiunile tezei de doctorat

- Teza de doctorat prezentată pentru susținere la Școala Doctorală de Istorie va avea dimensiuni de minimum 100000 cuvinte, inclusiv notele și lista bibliografică. Conducătorul de doctorat are dreptul să fixeze o limită maximă a dimensiunii tezei.

- Pentru a obține această limită minimală textul ar trebui scris în format Times New Roman, 12. Paginile vor avea format A4 cu margini de 2,54 cm (sus-jos și dreapta-stânga). Spațierea textului se face la 1,5 rânduri, primul rând fiind aliniat cu 1,27 cm.

- Notele se vor redacta cu font Times New Roman, corp de 10 (sau 11), în orice caz cu unul sau doi indici de mărime inferior corpului textului propriu-zis.

Notele pot fi în subsolul paginii sau la sfârșitul fiecărui capitol. Se recomandă utilizarea sistemului de note de subsol, mai ușor de consultat în timpul lecturii.

Numerotarea notelor va fi automată, cu cifre arabe, începută de la nota 1 la fiecare nou capitol al tezei.

- La textul de 100000 cuvinte se adaugă în mod obligatoriu aparatul critic al tezei: lista de abrevieri, anexele (glosare, tabele, hărți, ilustrații, extrase extinse din izvoare istorice etc) și indexul. Pentru acestea nu există o limită de volum.

- Citatele se vor supune unor reguli precise: dacă citatul este mai lung de 3 rînduri, el se va pagina într-un paragraf separat de textul tezei, ca block-text, cu caracter de o dimensiune mai mic decît textul tezei (dacă teza este scrisă cu caractere de corp 12, citatele block-text vor fi scrise cu corp 11 sau 10).

Redactarea tezei de doctorat

- Teza trebuie să respecte normele de redactare în limba română conform cerințelor prezente ale Academiei Române, precum: să fie redactată cu diacritice (ă, î, ș, ț, â), conform ortografiei actuale; să nu prezinte erori sistematice lexicale, gramaticale, de sintaxă etc.

- Tezele redactate în limbi de circulație internațională trebuie să respecte normele specifice limbilor respective.

- Doctorandul trebuie să delimiteze clar opiniile personale de formulările preluate din izvoare istorice și de interpretările altor autori .

Structura tezei de doctorat

1. Pagina de titlu (pagina de gardă) a tezei va cuprinde, în principiu:

- numele instituției (Universitatea din București, Facultatea de Istorie) la care este înmatriculat doctorandul, precum și numele Școlii Doctorale de Istorie;
- tipul doctoratului și/ sau domeniul tezei: „doctorat științific în domeniul Istorie”.
- prenumele și numele autorului;
- titlul tezei;
- gradul universitar, prenumele și numele conducătorului de doctorat.

Dacă teza de doctorat este în cotutelă, pagina de gardă poate fi completată cu alte informații cerute de universitatea parteneră prin regulamentele sale (obligatoriu, numele ambelor instituții).

2. Cuprins

- Se va prezenta la începutul textului, după pagina de titlu. Lista anexelor tezei se va da întotdeauna la sfârșitul Cuprinsului.

3. Lista de abrevieri; Lista ilustrațiilor, hărților și tabelelor.

4. Conținutul tezei poate fi structurat în: părți, capitole și subcapitole. Teza va avea în mod obligatoriu „Introducere” și „Concluzii”.

Pentru explicitarea problemelor, ipotezelor și rezultatelor cercetării, **introducerea** tezei trebuie să cuprindă următoarele componente:

- Problematika lucrării, cu explicitarea principalelor întrebări cărora li se caută răspuns și/sau a ipotezelor de lucru centrale
- Stadiul cunoașterii (inclusiv istoricul succinct al cercetărilor pe tema abordată în teză și cadrul teoretic/conceptual al acestor cercetări)
- Descrierea și analiza preliminară a informațiilor primare disponibile pentru cercetare

- Metodele folosite în cadrul cercetării și/sau pentru testarea ipotezelor, inclusiv o analiză critică a relevanței și limitelor acestor metode.

Totodată, **concluziile** tezei trebuie să conțină o enumerare și analiză a principalelor rezultate ale cercetării, incluzând referința explicită la toate problemele de cercetare enunțate în introducere precum și o evaluare preliminară a relevanței rezultatelor proprii pentru domeniul de cunoaștere în care se încadrează teza.

5. Bibliografie.

Teza va avea în mod obligatoriu o listă bibliografică finală, care va cuprinde toate sursele și numai cele la care se face trimitere în notele de subsol ale textului.

Prezentarea **Bibliografiei** poate varia în funcție de tematica lucrării. Conținutul trebuie însă să fie coerent, omogen și lizibil. Fiecare element va trebui să fie clar delimitat de următorul element.

Se recomandă însă ca lista bibliografică să fie structurată în două părți mari:

a) lista **surselor primare** sau sursele de primă mână, grupate în două categorii:

- izvoare nepublicate (fonduri arhivistice, manuscrise etc.)
- izvoare publicate (ediții critice de documente, texte narative, presă de epocă etc.)

b) lista **surselor secundare**, care cuprinde lista lucrărilor generale și de specialitate folosite de doctorand în procesul de documentare și de redactare a tezei.

Nu se recomandă ca lista surselor secundare să fie organizată pe domenii tematice (exemplu: *volume și studii științifice/critice; dicționare* etc.) din două motive: - pentru că oricum în partea introductivă trebuie să-și găsească loc prezentarea și analiza critică a literaturii de specialitate; - pentru că lista bibliografică este destinată orientării cititorului (iar această orientare se face mai ușor după o listă nefragmentată, ordonată doar alfabetic).

Enumerarea referințelor se va face în ordinea alfabetică a numelor de autori sau a primului cuvânt al titlului, atunci când publicația este anonimă sau are mai mult de 3 autori. Dacă același autor are mai multe scrieri, ordinea lor în interiorul „sublistei” autorului respectiv va fi alfabetică, după primul cuvânt al titlului, sau cronologică, după anul apariției scrierii respective. Teza va utiliza însă un singur criteriu de ordonare, în mod constant.

Ordinea elementelor citării:

Volume științifice, monografii. NUME, Prenume, *Titlul volumului* (în italice), ediția (opțional), locul publicării, editura, « colecția » (în ghilimele), anul publicării (eventual, în paranteze drepte, anul primei ediții), p. (numărul de pagini, urmat de p.)

Studii/capitole în volume colective. NUME, Prenume, « *Titlul studiului* » (în ghilimele, fără italice cu excepția cazului în care titlul prezintă el însuși caractere în italice), în *Titlul volumului* (în italice), locul publicării, editura, « colecția » (în ghilimele), numărul din colecție (opțional), pp. (paginile de început și de sfârșit ale articolului, precedate de pp.)

Articole de revistă: NUME, Prenume, „*Titlul articolului*” (în ghilimele, fără italice cu excepția cazului în care titlul prezintă el însuși caractere în italice), în (opțional) *Titlul revistei* (în italice; se vor evita titlurile prescurtate), n° (numărul revistei), luna și anul apariției, paginile de început și de sfârșit ale articolului. ÎnI.

Documente electronice: indicarea URL-ului site-ului folosit uneori pentru accesarea unor documente și lucrări de specialitate nu trebuie să înlocuiască celelalte elemente ale citării (autor, titlu, locul și anul publicării). El poate fi indicat în paranteză, după indicarea elementelor clasice ale citării, pentru a arăta modalitatea prin care s-a ajuns la textul respectiv.

6. **Anexe:** glosare, tabele, hărți, ilustrații, extrase extise din izvoare istorice etc.

7. **Indice (Index)** va cuprinde numele proprii (indicele poate fi generat în mod automat în momentul tehnoredactării tezei).

8. La lucrare va fi anexată **Declarația de asumare a răspunderii** semnată de candidat (vezi anexa 2)

Modalități de citare a surselor în teza de doctorat

Întrucât metodele electronice de redactare au impus în practică și alte variante decât modalitățile clasice de citare a surselor în teza de doctorat, conducătorul de doctorat va decide împreună cu doctorandul sistemul adoptat pentru citare și punerea de acord a acestui sistem cu lista bibliografică.

De exemplu, există alternativa indicării **nume-an-pagina** pentru note (Ionescu, 1997: 42). Aceasta ar impune însă ordonarea cronologică a lucrărilor unui autor în bibliografia finală.

Sau, varianta indicării **nume-primul cuvânt din titlu-pagina**. Evident, lista bibliografică finală trebuie ordonată strict alfabetic.

În acest context, principiul general al redactării referințelor este cel al „consecvenței interne”: se va respecta un singur stil, un singur format, un singur sistem pentru întreg documentul.

Sistemul clasic de citare presupune trimiterea la titlurile indicate în lista bibliografică în următoarele forme:

- **Volume științifice, Monografii.** Ordinea elementelor citării: Prenume Nume, *Titlul și subtitlul volumului* (în italice), editura, locul publicării, anul publicării (urmat, facultativ, de anul primei ediții, menționat în paranteze drepte), numărul volumului (t.; opțional), p./pp. (numărul paginii din care provine citatul, precedat de p., în cazul unei singure pagini, sau de pp., în cazul unui citat care se întinde pe mai multe pagini). Opțional se poate indica „colecția” (în ghilimele).

- **Studii / Capitoale în volume colective, acte de colocvii etc.** Ordinea elementelor citării: Prenume Nume, „Titlul studiului” (în ghilimele, fără italice cu excepția cazului în care titlul prezintă el însuși caractere în italice), în Prenumele și numele coordonatorilor (sous la direction de), *Titlul volumului* (în italice), editura, locul publicării, anul publicării, p. / pp. (numărul paginii din care provine citatul, precedat de p., în cazul unei singure pagini, sau de pp., în cazul unui citat care se întinde pe mai multe pagini). Opțional se poate indica „colecția” (în ghilimele)

- **Articole din periodice.** Ordinea elementelor citării: Prenume Nume, „Titlul articolului” (în ghilimele), *Titlul revistei* (în italice), nr. sau no. (numărul revistei), luna și anul apariției numărului, pp. (paginile de început și de sfârșit ale articolului, precedate de p., în cazul unei singure pagini, sau de pp., în cazul mai multor pagini)

- **Documente electronice.** Dacă există mai multe versiuni electronice, se va indica versiunea consultată (e.g. epub).

- Pentru cărți consultate online se indică URL-ul; data consultării textului online se indică doar la solicitarea editorului sau coordonatorului. Dacă textul citat nu este paginat, indicați titlul secțiunii, numărul sau numele capitolului etc.

Trimiteri ulterioare la surse deja citate:

- **Citări succesive** ale aceleiași surse:

Ibid. (Sau *Ibidem*) – reia referința completă din nota anterioară.

Ibid. (Sau *Ibidem*), p. 80. – face referire la o anumită pagină din referința din nota anterioară.

Ibid. (Sau *Ibidem*), pp. 80-81. – face referire la mai multe pagini din referința din nota anterioară.

- Dacă nota face trimitere la un document deja citat, dar **ale cărui referințe nu precedă imediat nota nouă**, se va folosi *op. cit.* În cazul unui titlu mai lung, titlul poate fi redus la primele două elemente urmate, eventual, de puncte de suspensie.

Traduceri în textul tezei: Dacă traduceri aparțin autorului, acest lucru se va preciza în paranteze drepte după citatul tradus sau în nota de referință a acestuia sub forma [tr.n.]. Dacă există traduceri publicate în limba română, se vor utiliza acele traduceri (cu indicarea ediției); neutilizarea lor și traducerea de către doctorand, din nou, a unor texte trebuie justificată explicit în teză (de exemplu, se poate argumenta că traducerea existentă nu este fidelă).

Deciziile despre traducerea sau păstrarea în original a citatelor utilizate în teză se vor lua, în funcție de subiectul cercetării, de comun acord cu conducătorul de doctorat.